

ת"פ 47673/06/17 - שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן, המאשימה נגד ב.ב. הנאשם

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 47673-06-17 שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' ב'

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן -
המאשימה

נגד
ב.ב. - הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירות **תקיפת עובד ציבור** - לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, **העלבת עובד ציבור** - לפי סעיף 288 לחוק העונשין, **תקיפה הגורמת חבלה של ממש** - לפי סעיף 380 לחוק העונשין ו**ניסיון לתקיפת עובד ציבור** - לפי סעיף 382א(א) + סעיף 25 לחוק העונשין.

על פי כתב האישום המתוקן, ביום 13/6/17 סמוך לשעה 09:20 רשם המתלונן, פקח בעיריית צפת, במסגרת תפקידו, דו"ח לרכב מסוג הונדה השייך לנאשם, לאחר שהרכב חנה על המדרכה כששניים מגלגליו היו על הכביש ושניים על המדרכה.

כשחזר הנאשם לרכב ומצא את דו"ח החניה, החל לחפש את הפקח, ומשמצא אותו, ולאחר חילופי דברים ביניהם, **ירק הנאשם לכיוונו ופגע בו**, העליב אותו בתנועות, וקילל אותו בביטויים **"יה בן זונה"**, **"שרמוטה"**, **"שיהיה לך סרטן"**, **"שיהיה לך תרופות לילדים"**.

הנאשם אף הלך בעקבות הפקח, ששינה את כיוון הליכתו כדי לחמוק מהנאשם המגדף ותקף את הפקח בכך **שדחף אותו בגבו**. המתלונן ביקש מהנאשם כי יעזוב אותו **אך הוא המשיך לקללו ולהעליבו**.

עוד על פי כתב האישום, במקום התאספו עוברי אורח, ואחד מהם אף פנה לנאשם בניסיון להרגיעו ולהרחיקו
עמוד 1

מהמתלונן, אך הנאשם המשיך להתלהם, דחף את אותו אזרח, המשיך לקלל את המתלונן ו"הסתער" לעברו.

בהמשך, המתלונן התקשר למשטרה ממכשיר הטלפון האישי שלו, הנאשם שב ותקף את המתלונן בכך שקפץ לעברו, חטף את מכשיר הטלפון מידי וכתוצאה מכך נשרט המתלונן בידו הימנית ומכשיר הטלפון נפל על הרצפה בחוזקה ונגרם נזק בשווי 1,000 ₪.

עוד בהמשך, משניסה המתלונן להתרחק מהמקום, הרים הנאשם אבן משתלבת מהרצפה וזרק אותה לכיוון המתלונן והיא נפלה במרחק 2 מטר מהמתלונן.

למתלונן נגרמו סימני שריטות באזור האף וכף היד, רגישות באזור הצלעות התחתונות האחוריות, והגבלת תנועת הגב.

2. ביום 30/8/17 הציגו הצדדים (בדיון שנערך בפני כב' השופטת ברכה לכמן) הסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן למתכונתו שפורטה לעיל, הנאשם הודה והורשע ונקבע כי יוגש לגביו תסקיר שרות המבחן שמסקנותיו לא יחייבו את הצדדים. עוד הוסכם כי הטיעונים לעונש יהיו "פתוחים".

תסקיר שרות המבחן

3. על פי התסקיר מיום 26/11/17, הנאשם בן 44, נשוי בשנית ואב ל-8 ילדים, בעל עסק לדפוס אותו הוא מנהל יחד עם אשתו מהבית, מזה כעשר שנים.

בתסקיר פורטו בהרחבה נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם, שמשפחתו הגרעינית טופלה על ידי מערך הרווחה של משרד הביטחון עקב טרגדיה בה נפטר אביו. המשפחה סבלה מבעיות רווחה ובעיות אישיות קשות.

הנאשם דיווח כי האב, טרם מותו, נהג במשפחתו באלימות שיטתית.

שרות המבחן מסר כי הנאשם עבר מספר מסגרות חינוכיות בעקבות קשיי הסתגלות וקושי להתחבר לתכנים שנלמדו, אך בסופו של דבר הוא השלים 11 שנות לימוד בבית הספר המקצועי עמל.

הנאשם שירת בצבא בתפקידים שונים, ובמהלך שירותו נכלא בכלא צבאי בשל נפקדות.

הנאשם מסר כי הוא מסובך בחובות כבדים לבנקים ולחברים, בגין העסק אותו מנהל וסביב גירושיו מאשתו הראשונה.

שרות המבחן מסר כי לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות שהתיישנו בעבריות רכוש, מרמה, סמים ובעיקר אלימות, בגין הופנה לשרות המבחן בשנת 2000. בהתייחסו למעורבותו הקודמת בעבירות אלימות נקט בגישה

הגנתית, מצמצמת, השלכתית וקורבנית, ונמנע מבדיקת הסיבות שעמדו בבסיס התלונה. טען כי מרבית הרשעותיו הן באחריות גרושתו שהתנכלה לו. צוין כי בנוסף קיים לחובתו עבר תעבורתי.

בהתייחסו לעבירות הנוכחיות - הנאשם אומנם טען שלוקח אחריות, אך הציג את התנהלותו כאירוע חד פעמי בו הוא נפגע והציג מסמכים רפואיים על קבלת טיפול רפואי בבית חולים. הנאשם מסר כנסיבה מקלה להתנהגותו, שחיפש חנייה, ושמיהר לצורכי עבודתו, ועוד כי יומיים קודם לכן קיבל דו"ח על חנייה בחניית נכים.

הנאשם אישר כי צעק וגידף אך טען שלא הפעיל אלימות כלפי הפקח אלא גרס כי היה זה הוא שהותקף.

הנאשם אף הסביר את התנהגותו האלימה בכך שביום האירוע לא טבל במעיין בו הוא טובל בשגרה, למטרות רוגע, וכי לכן היה חסר סובלנות ו"עצבני".

מדו"ח של העו"ס של משרד הביטחון מיום 13/11/17, נמסר כי הנאשם אינו זכאי לטיפול המשרד, למרות פניותיו. צוין כי לנאשם רקע פסיכיאטרי, וכי הוא חש רדוף, לא רגוע, לא מאורגן ובעל אפקט חרדתי.

מחוות הדעת הפסיכיאטרית מיום 16/6/17, שנערכה במהלך מעצרו, עלה כי קיימת מצד הנאשם מסוכנות לאלימות כעת ובעבר. חוות הדעת קבעה כי הנאשם לא היה נתון במצב פסיכוטי וללא סיכון מידי לעצמו. הובא הרושם באשר למצב מאני עם נטייה למחשבות גרנדיוזיות. צוין כי ניתנה המלצה לטיפול תרופתי אך הנאשם סירב בכל תוקף.

אשתו של הנאשם דיווחה על התנהלות אלימה מצד הנאשם ועל התפרצויות גם בביתם ללא אלימות פיסית, ותיארה כי הנאשם היה מתוח לאחרונה, נעלם לשעות ארוכות, סבל מתנודות במצבי רוח, הרבה לאיים בהתאבדות ותיארה דיכאונות רבים בעברו.

שרות המבחן התרשם מנאשם שנסיבות התפתחותו המשפחתיות מורכבות, ואשר צבר חוויות רגשיות קשות ללא מענה מספק לצרכיו הרגשיים. נמצא כי הדבר השפיע על התפתחותו הרגשית של הנאשם, ולא איפשר לו לפתח יכולות להתמודדות אדפטיבית ולוויסות רגשות ודחפים במצבים מורכבים רגשית. נמצא כי התוצאה הייתה כי הנאשם התקשה להסתגל למסגרות, היה מעורב בפלילים ונכשל ביחסיו עם משפחתו.

שרות המבחן התרשם כי לנאשם קושי לתת אמון בגורמי תמיכה וטיפול, וכי יש לו קשיים בריכוז, בלכול, סתירות, התנהגות חסרת גבולות, דיבור לא מותאם לתוכן, הסתרת מידע וקשיי תקשורת משמעותיים.

שרות המבחן העריך כי הנאשם נעדר יכולת לערוך התבוננות ביקורתית בבחירותיו, התנהלותו והשלכתה הפוגענית.

שרות המבחן התרשם כי קיים קשר בין מצבו הנפשי הבלתי יציב של הנאשם לבין התנהגותו האימפולסיבית והאלימה.

שרות המבחן העריך כי הנאשם זקוק לטיפול בתחום בריאות הנפש אך הוא סירב לכך, על כן העריך

שרות המבחן כי הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד הוא גבוה. עוד צוינה התרשמות ממגמת החמרה במצבו לאחרונה, דבר המצביע על היתכנות התנהגות אלימה בטווח הקרוב בהיעדר טיפול מותאם לצרכיו.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מבין את הקשר בין האלימות בה נקט לתוצאותיה, נעדר מוטיבציה לקחת חלק בתוכנית התערבות לשינוי מצבו וטען כי הוא מתייעץ עם הרב ואינו זקוק לטיפול.

שרות המבחן נמנע ממתן המלצה שיקומית בעניינו של הנאשם והמליץ על ענישה הרתעתית.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 3/12/17 טענו הצדדים לעונש.

4. טיעוני ב"כ המאשימה

טען כי מדובר בעבירות שאינן ברף הנמוך על אף התיקון שנעשה בכתב האישום, והוסיף כי מדובר באירוע מתמשך ולא נקודתי כלפי פקח העירייה וגם כלפי האדם הנוסף שהתערב להגן על הפקח. ב"כ המאשימה הדגיש כי יש להגן על עובדי הציבור במהלך ביצוע עבודתם.

ב"כ המאשימה הפנה למדיניות הענישה וטען כי מתחם העונש ההולם הוא בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, וכי אם הנאשם לא ימצא מתאים לעבודות שרות, להטיל מאסר מאחורי סורג ובריה, מאסר על תנאי וקנס משמעותיים, פיצוי למתלונן והתחייבות.

5. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי לאחר שקיבל הנאשם דו"ח הוא ביקש לדבר עם הפקח ולשאל אותו מדוע רשם לו דו"ח ובהמשך לחילופי דברים ביניהם. צוין כי הפקח קילל את אביו של הנאשם, וכי בכך פגע בנקודת תורפה אצלו. נטען כי הנאשם לא הרים על הפקח יד, אלא רק דחף אותו וכי מדובר בתקיפה ברף התחתון.

נטען כי הנאשם התחרט על מעשיו עוד בתחנת המשטרה, קיבל אחריות הבין את משמעות מעשיו והשלכותיהם וכן הודה בהם.

ב"כ הנאשם חלק על נקודות בתסקיר. נטען, לגבי הטענה שהנאשם אינו מעוניין בטיפול, כי הנאשם אכן מעוניין בטיפול אך לא תרופתי, וכי אין סיבה לחייבו לטיפול תרופתי דווקא.

נטען כי הנאשם נמצא בטיפול רבני, וכי מאז שחזר בתשובה אין לו עבר פלילי, עוד צוין כי הנאשם נמצא בטיפול

של הרווחה וכי אין לכך התייחסות בתסקיר, על אף שטיפול זה עוזר לו בשליטה בכעסים.

ב"כ הנאשם טען כי תקופת המעצר בה שהה הנאשם - 3 חודשים, יחד עם מעצר הבית וקנס משמעותי בהתחשב במצבו הכלכלי יהוו עונש הולם במקרה זה, ואף ניתן להחמיר ולהוסיף עונש מאסר על תנאי.

אשתו של הנאשם

אשת הנאשם טענה כי מעצרו של הנאשם לימד אותו לקח, וכי הוא השתנה והביע רצון לשינוי וטיפול. עוד סיפרה כי הנאשם עושה מאמצים לשמח אותה ואת ילדיו ולגרום לכך שביתם יהיה "רגיל" ומתפקד.

האישה הוסיפה כי הנאשם לא נקט אלימות בבית וכי היא לא אמרה זאת. עוד טענה כי הנאשם הוא עמוד התווך בבית, המפרנס היחיד, וכי על אף שהיא עוזרת לו בעסק, הוא מבצע את רוב העבודה וכי אין לה מקור הכנסה.

דברי הנאשם

הנאשם מסר כי נפגש רק פעמיים עם קצינת המבחן מתוך ארבעה מפגשים שנקבעו במקור. הנאשם טען כי הוא מעוניין בטיפול, וכי הודיע על כך לקצינת המבחן. הנאשם הדגיש כי איננו מתנגד לטיפול קבוצתי. הנאשם הוסיף כי הוא ביקש סליחה מהפקח, הצטער על מעשיו וכי הם "חברים טובים".

הנאשם הוסיף כי מזה 10 שנים אין לו עבר פלילי, הבהיר כי שירת בצבא ובמילואים, קיבל טיפול ברווחה ובנוסף אופן פרטי, והצהיר כי הוא מוכן לכל טיפול שיוצע על ידי שרות המבחן, עוד הוסיף כי הוא מתנדב ומוכן להתנדב גם בתור עונש.

דין והכרעה

6. תיקון 113 לחוק העונשין קובע את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשלושה פרמטרים: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

7. מדובר בשרשרת התנהגויות, במספר עבירות, ובאירוע מתמשך, אליו אתיחס כאל אירוע אחד, לעניין העונש, וזאת בהתאם לסעיף 40(ג) לחוק העונשין.

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם

עמוד 5

8. הערכים החברתיים שנפגעים כתוצאה מביצוע עבירות של אלימות באופן כללי הם הגנה על שלמות גופו של האדם, הגנה על חייו, על ביטחונו, שלוות נפשו ויכולתו לקיים שגרת חיים מבלי לחוש מאוים, וכן על כבוד האדם.

כשמדובר בעובדי ציבור, הנופלים קורבן לאלימות, אזי נפגעים בנוסף, גם הערכים של שמירה על הסדר הציבורי, בטחון הציבור, וכן שמירה על שלטון החוק ושמירה על ביטחונם של האמונים על אכיפת החוק, והבטחת יכולתם לבצע את מלאכתם כהלכה וללא חשש מפני פגיעה בחייהם ובגופם.

ראו את הדברים שאמר בית המשפט בע"פ 4565/13 **אמון חאלד נגד מדינת ישראל (04.11.13)**, בנוגע לאלימות כלפי עובדי ציבור:

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר והן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי(ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(2)172(1972), רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.08.2008), דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.07.2011)). עובדי הציבור "חשופים בצריח"- כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו."

דברים ברוח דומה נקבעו בע"פ 6040/13 **מדינת ישראל נגד בחוס נעמאן (19.03.14)**:

"סבורים אנו, כי העונש שהוטל על המשיב בגזר דינו של בית המשפט קמא אינו הולם דיו את חומרת עברותיו ואת חשיבותם של הערכים המוגנים אשר נפגעו בהתנהגותו - יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירת הסדר הציבורי והגנה על בטחון הציבור, ועם אלה עקרון שלטון החוק וכיבודו..."

התופעה המכוערת של שימוש באלימות מתפרצת, בשל טרוניה על החלטה או על פעולה של פרט, אשר אינה נושאת חן בעיני התוקף - הנה תופעה נפוצה ומכוערת, הפוגעת באיכות החיים ובתחושת הביטחון. הפעלת אלימות כלפי נותני שירות, ובמקרה זה כלפי מי שהנו זרוע של מנגנון אכיפת החוק, מחייבת ענישה משמעותית למען מלחמה כוללת באלימות. תפקידם של פקחי חנייה מזמן אותם, באופן מובנה עם הגדרת תפקידם, למפגשים עם מצבי אי הסכמה וטרוניה. יש להגן על נושאי תפקידים מסוג זה, לבל יפלו קורבן לפרצי אלימות ולפגיעה בגופם וכבודם וביצוע תפקידם.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

9. מדובר באירוע בו נפגעו הערכים המוגנים במידה משמעותית. הנאשם חנה את רכבו על מדרכה וקיבל דו"ח חנייה מפקח עירייה שביצע תפקידו כדין. תגובתו של הנאשם חרגה מהתנהגות שניתן להגדירה כמעידה, והוא פעל באלימות מתמשכת, יזומה וחמורה. לא מדובר אמנם בעבירה שיסודותיה תוכנו, ואולם המעשים בלטו בקיצוניותם. הנאשם רדף אחרי הפקח, לאחר שזה המשיך בדרכו, וכבר לא היה במקום. כשאתר את הפקח ודיבר עמו - הנאשם ירק בפניו, מעשה תקיפה משפיל ומכוער. הנאשם המשיך בשלב זה, ודיבר בצורה פוגענית ומעליבה, והמשיך לקלל ולדחוף את המתלונן, גם כשהשני פנה ללכת מהמקום. גם לאחר שהתערבו אנשים נוספים בניסיון להרגיע את הנאשם, תקף הנאשם אחד מהם, ובמקביל המשיך לקלל ולהעליב את המתלונן. מעשיו של הנאשם לא פסקו כאן, שכן הוא הסתער לכיוון המתלונן כשחייג למשטרה, חטף את הטלפון מידיו וגרם לו כתוצאה מכך שריטה בידו, ואף **זרק לעברו אבן משתלבת**, שאילו הייתה פוגעת, עלולה הייתה לגרום נזק פיזי משמעותי וחמור.

ההתנהגות מצביעה על מסוכנות, על אי יכולת שליטה ועל אי קבלת מרות חוק וסמכות. לקולא יש לציין את היעדרה של תקיפה מתוכננת שכוונתה לפגוע פיזית, ואת הנזק הפיזי שאיננו מהחמורים.

לחומרא, בנוסף לאמור, יש להקפיד להזכיר כי אין להמעיט בפגיעתו של פקח חנייה, אשר חוזר מביצוע תפקידו שרוט, ועם מכשיר טלפון פרטי שניזוק.

הנאשם עשה את העבירות בגפו וחלקו בביצוען הוא משמעותי ובלעדי ללא התגרות מצד המתלונן שכאמור, מילא את תפקידו על פי דין.

הנאשם הסביר את הרקע למעשיו בכך שביקש להבין מהפקח מדוע קיבל את הדו"ח, וטען כי על אף שצעק וקילל הוא לא תקף את המתלונן. יש בעמדה זו משום הפחתת חומרה לגבי דחיפתו של המתלונן, שאינה מוכחשת, ולגבי הטלת האבן, שבסופו של דבר לא פגעה, לכיוונו.

מדיניות הענישה

10. מעיון בפסיקה שניתנה בגין עבירות המופנות כלפי עובדי ציבור, עולה כי ניתנה ענישה במנעד רחב, התלויה, בזהות המותקף, חומרת התקיפה ובהימשכותה, ובנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

א. רע"פ 2450/15 **יעל אזרזר נגד מדינת ישראל (15.04.15)**, המבקשת הודתה והורשעה בעבירה תקיפת עובד ציבור, המבקשת תקפה את המורה של הבת שלה, על-ידי כך שמשכה בשערותיה, הפילה אותה ארצה, גררה אותה כשהיא מוטלת על הרצפה, תוך שהיא מושכת בשערותיה, בעטה בה, ועיקמה את ידה. כתוצאה ממעשיה אלה של המבקשת, נגרמו למתלוננת שטפי דם ביד ובירך, נפיחות בברך, רגישות במישוש בשכמות ובקרקפת ונשירת שיער. בית המשפט גזר עליה 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. בית המשפט

המחוזי הקל בעונשה של המבקשת והפחית את עונש המאסר בפועל ל- 6 חודשי מאסר.

ב. רע"פ 7398/15 **ולדימיר רחמימוב נגד מדינת ישראל (06.11.15)**, המבקש הודה והורשע בעבירות תקיפת עובד ציבור והיזק לרכוש במזיד. המבקש תקף עובדת בלשכת התעסוקה בכך שהשליך על ראשה עציץ מפלסטיק והעציץ נשבר. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, 2 מאסרים על תנאי ופיצוי כספי.

ג. רע"פ 1648/14 **יעקב יפרח נגד מדינת ישראל (08.04.14)**, המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות תקיפת עובד ציבור, הפרעה לעובד ציבור ואיומים. המבקש תקף שני חוקרי מע"מ שהגיעו לביתו לצורך עריכת חיפוש, בעת מילוי תפקידם. החוקרים הציגו למבקש צו חיפוש, אך הוא סירב לעריכת החיפוש, קימט את הצו וניסה לדחוף אותו בכוח לפיו של אחד החוקרים. לאחר זאת, שרף המבקש את הצו. בנוסף, איים המבקש על חייהם של החוקרים, במילים ובמעשים. בית משפט השלום גזר עליו 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. בית המשפט המחוזי קיבל חלקית את ערעורו של המבקש והעמיד את תקופת המאסר בפועל על 4 חודשים.

ד. רע"פ 642/14 **לאוניד יצקוב נגד מדינת ישראל (10.03.14)**, המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות תקיפת עובד ציבור, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, הפרעה לעובד ציבור, העלבת עובד ציבור ונהיגה בפזיזות. המבקש תקף שתי פקחיות חניה מטעם עיריית באר שבע, לאחר שהחלו לרשום לרכבו דו"ח בגין חניה במקום אסור. המבקש טלטל את ידה של אחת הפקחיות שהיתה בחודש החמישי להריונה, לאחר מכן נכנס לרכבו, נסע לעברה ופגע ברגליה. בהמשך, הסיט המבקש את רכבו לעבר הפקחית השנייה, פגע ברגליה וגרר אותה באמצעות הרכב למרחק של מספר מטרים. בנוסף, סימן המבקש בידו סימן מגונה לעבר הפקחיות ונסע מהמקום. כתוצאה ממעשיו של המבקש, סבלה הפקחית הראשונה מכאבים ונזקקה לקבל טיפול רפואי בבית חולים, ואילו הפקחית השנייה סבלה מחבלות של ממש, ומשטפי דם ברגליה. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר בפועל בשל אי התאמתו לריצוי עבודות שרות, 2 מאסרים על תנאי ופיצוי.

ה. רע"פ 7641/14 **גהאן אלטורי נגד מדינת ישראל (30.11.14)**, המבקשת הורשעה, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של העלבת עובד ציבור, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ואיומים. המבקשת הטיחה קללות ואיומים בשוטר שרשם לה דו"ח תנועה, וסירבה להזדהות בפניו. כאשר השוטר ביקש לעכב את המבקשת, היא התנגדה באופן אקטיבי, ובהמשך, חבטה בלחיו של השוטר, שרטה אותו וירקה בפניו. לאחר זאת, הכתה המבקשת באגרופה בכתפו של שוטר נוסף וירקה לעברו. בית המשפט גזר עליה 30 ימי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ו. רע"פ 2065/14 מחמד אבו מדיגם נגד מדינת ישראל (09.06.14), המבקש הודה והורשע בעבירת תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו. המבקש תקף שוטרים שהגיעו לביתו על מנת לבצע חיפוש, בכך שדחף שוטר אחד בחזהו. שוטר אחר שהיה במקום, נחלץ לעזרתו של השוטר, ועזר לו להשתלט על המבקש, תוך שהמבקש בועט בשני השוטרים, וכן בשני שוטרים נוספים שהיו במקום. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים במצטבר, כך שסה"כ ירצה המבקש 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

ז. רע"פ 8748/10 בדר נמירי נגד מדינת ישראל (07.12.10), המבקש הודה והורשע בעבירות של תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור ואיומים. המבקש סירב להזדהות בפני שוטר, גידף ואיים על השוטרים שעצרו את רכבו, תקף שוטר על ידי פתיחת דלת רכבו בעוצמה על רגלו של האחד והטחת אגרופים בשני. בית המשפט גזר עליו 5 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ח. בת"פ (ירושלים) 7030-06-13 מדינת ישראל נגד טור סיני (11.01.15), שהוגש על ידי ב"כ המאשימה, בית המשפט גזר 4 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ו-25,000 ₪ פיצוי, על נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת תקיפת עובד ציבור - פקחית חנייה שרשמה לו דו"ח חנייה. הנאשם גרם לה לחבלה חמורה בפניה, חתך בגשר האף שהצריך תפרים ולאחר מכן התערבות פלסטית וכן פנתה לפסיכולוג בעקבות האירוע.

בע"פ (ירושלים) 23164-02-15 טור סיני נגד מדינת ישראל (02.06.15), לאור נסיבותיו האישיות של המערער, היותו בן 70 נעדר עבר פלילי אשר תפקד ומתפקד באופן נורמטיבי, קבע בית המשפט המחוזי כי ארבעת חודשי המאסר בפועל ירוצו בדרך של עבודות שרות, והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם.

11. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

השמה בתוך מתחם העונש - גזירת עונשו של הנאשם

12. בגזירת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40א לחוק העונשין.

כאמור, המאשימה עותרת להטיל על הנאשם עונש בעבודות שרות, והוא אכן נמצא מתאים למסגרת זו בחוות הדעת.

מצאתי כי עמדת המאשימה הנה הולמת במקרה חמור זה, וכי עמדתו העונשית של ב"כ הנאשם בה ביקש להסתפק בימי מעצרו המגיעים לכדי שלושה חודשים - אינה הולמת את חומרת האירוע הפלילי, אף לא את נסיבותיו של הנאשם וגישתו לעבירה.

הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן וחסך מזמנו של בית המשפט.

על אף הודאתו של הנאשם, הוא לא קיבל אחריות מלאה על מעשיו אלא הכיר בצורה פורמאלית ומצומצמת בחלקים הפוגעניים בהתנהגותו, והביע עמדה קורבנית.

מהמפורט בתסקיר עולה גישה שאין בה להניח את הדעת באופן צופה פני עתיד, וניכרת גישה של צידוק למעשה אלים ואנטי חברתי.

לא בכדי כלל שרות המבחן צפי מדאיג וממשי לביצוע עבירות דומות בעתיד.

לחובתו של הנאשם עבר פלילי הכולל הרשעות קודמות, ובין היתר, בעבירות איומים, הפרעה לשוטר, הטרדה באמצעות מתקן בזק, הסגת גבול פלילית, סמים, התנהגות פרועה במקום ציבורי, קבלת דבר בתחבולה, גניבה, היזק לרכוש במזיד, סחיטה באיומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה בירי, הדחה באיומים ובכוח, משיכת צ'ק ללא כיסוי ועוד.

לצד פירוט זה, יש לציין כי מאז ביצועה של האחרונה בעבירות חלף למעלה מעשור.

תסקיר שרות המבחן התרשם כי לנאשם קושי בוויסות דחפיו, וכי קיים קשר בין מצבו הרגשי והנפשי הבלתי יציב לבין התנהגותו האלימה. צוין כי הנאשם סירב לטיפול בתחום בריאות הנפש שהוצע לו על ידי שרות המבחן. סירוב זה מנע טיפול, אשר שרות המבחן ראה בו צורך ממשי, לנוכח נסיבות חייו של הנאשם, ריבוי קשייו ותפקודו הלקוי בתחומים שונים.

בהיעדר כל המלצה טיפולית, לא ניתן לרכך את ההכרח בענישה משמעותית.

הנאשם בן 44, ראש משפחה גדולה, הסובלת מקשיים כלכליים.

הוא מנהל עסק המשמש פרנסה יחידה למשפחתו.

נתונים אלה יילקחו על ידי בחשבון ובגינן החלטתי להטיל על הנאשם עונש בתחתיתו של מתחם הענישה.

היה בדעתי להטיל על הנאשם את תקופת המאסר המקסימלית האפשרית בעבודות שרות, כפי שביקשה המאשימה, ולבסוף החלטתי להפחית מהעונש חודש אחד, בהתחשב בתקופת מעצרו של הנאשם.

בנוסף, בנסיבות העניין, בהתחשב במצבו הכלכלי הקשה כפי שנטען, ומחשש לפגיעה במשפחתו, מצאתי כי ראוי להשית פיצוי שאינו מהגבוהים ולהימנע מהטלת קנס.

סוף דבר

13. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. חמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות.

הנאשם יבצע את עבודות השרות בישיבת אורות הארי, בכתובת - רחוב כ"ב 1, צפת.

הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, 7 שעות עבודה יומיות.

מועד תחילת ריצוי עבודות השרות הוא 8/2/18.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום עבירות אלימות מסוג עוון או פשע, לרבות איומים, וכן עבירות כלפי שוטרים או עובדי ציבור, לרבות העלבת עובד ציבור.

ג. חתימה על התחייבות על סך 2,000 ₪, להימנע במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום מלעבור על העבירות בהן הורשע.

ד. פיצוי למתלונן, עד תביעה מס' 2, על סך 1,000 ₪.

ניתן היום, י"ד שבט תשע"ח, 30 ינואר 2018, במעמד הנוכחים.

החלטה

הנאשם יחל בריצוי עבודות השרות ביום 11/3/18, ולא כפי שנקבע בגזר הדין, אלא אם תינתן החלטה אחרת.

ניתנה והודעה היום ז' שבט תשע"ח, 23/01/2018 במעמד הנוכחים.

רות שפילברג כהן, שופטת